

LAIA BEDÓS

(1975, Blanes)

LAIA BEDÓS.

▼ **Temps feliç** (detall).

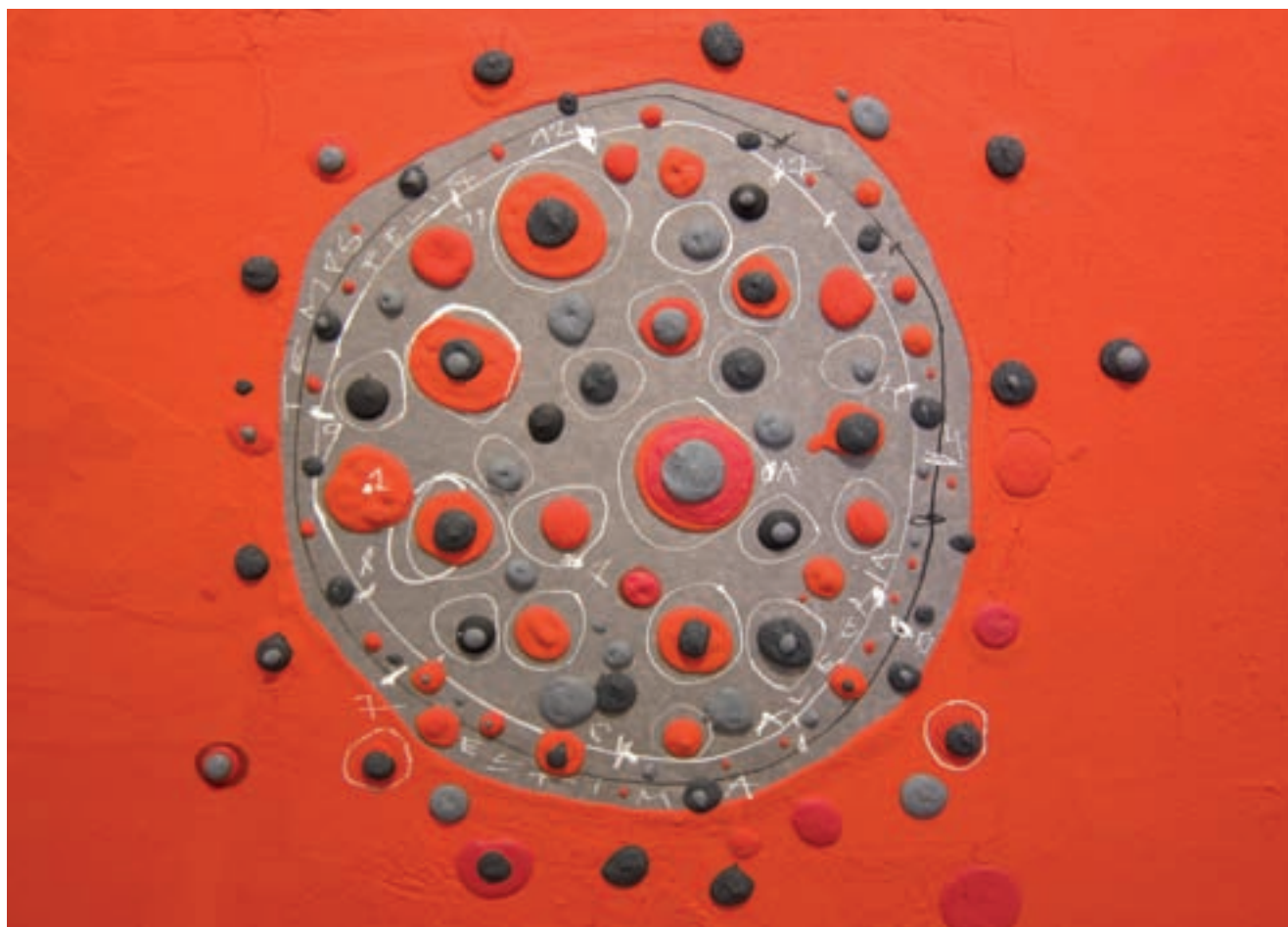
2010.

Mixta sobre tela.

180 x 180 cm.

Llicenciada en belles arts a la Universitat de Barcelona l'any 1998, Laia Bedós és una treballadora *non-stop*, a cavall del seu estudi a Blanes i a Euskadi. La seva producció habitual es mou per la pintura, per les dues dimensions, tot i que, sovint, se serveix de la instal·lació i de la *performance* per mostrar la seva producció pictòrica. M'agrada trobar-me-la i parlar-hi perquè en qualsevol moment et fa la sensació de voler incloure't en la seva tremenda energia i la seva capacitat de treball, de les quals són testimoni la multitud d'exposicions que ha presentat en tota mena d'espais, individuals i col·lectives, amb una dedicació que destaca per singular i per atapeïda.

La seva obra, *grosso modo*, és abstracta, encara que sovint s'hi poden veure elements realistes com escales, cases o cadires, objectes plens de significat, simbòlics i recurrents, sempre immersos en plans de color atapeïts, texturats, puntuats per protuberàncies, com planetaris propis.

És una pintura feta amb el cos, amb vida pròpia, untuosa, balsàmica i extremadament eficient en allò que anomenem impròpiament *decorativisme*, i això no cal agafar-s'ho com si fos pejoratiu; la seva obra és elegant i poderosa, operativa en qualsevol cambra. Colors vermellors i contrastats, negres i grisos, petits relats a la manera de Paul Klee, esquemàtics però eficients, petites frases incrustades, missatges positius. Superfícies on la textura i els colors sòlids prenen gran força sintàctica per apropar-nos al resultat final.

LÀIA BEDÓS.

▲ *Ella és valenta*. 2008.

Mixta sobre tela.

100 x 100 cm.

Ella mateixa ho diu: «Un quadre és un lloc. Un lloc on hi passa alguna cosa».

És una pintura feta amb el cos, amb vida pròpia, untuosa, balsàmica i extremadament eficient en allò que anomenem impròpiament *decorativisme*, i això no cal agafar-s'ho com si fos pejoratiu